

FARSKÝ LIST

2.marec – 8.marec 2026, číslo 638

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

03

Na siedmy deň [Izraeliti] vstali zavčasu, pri východe zorničky, a obišli mesto sedemkrát podľa doterajšieho spôsobu. Sedemkrát obišli mesto len v tento deň. Keď zatrubili kňazi pri siedmej obchôdzke, Jozue zavelil ľudu: "Zakričte, lebo Pán vám mesto dal. Ale mesto i so všetkým, čo je v ňom, nech je pod kľatbou zasvätené Pánovi! Len neviestka Rachab nech zostane nažive - ona a všetci, ktorí sú s ňou v dome -, lebo ukryla vyzvedačov, ktorých sme vyslali. Len sa chráňte toho, čo je pod kľatbou, aby ste (nezatúbili a) nevzali nič z toho, čo je prekliate. Tým by ste zvolali na izraelský tábor kľatbu a priviedli ho do nešťastia. Ale všetko striebro i zlato a medené i železné náradie nech je zasvätené Pánovi a uložené do Pánovho pokladu!" Ľud kričal a trúby zvučali. Keď ľud začul zvuk trúb, všetci zakričali mohutným hlasom. Múry sa zosuli a ľud vnikal do mesta, každý z toho miesta, kde bol. Tak zaujali mesto. Potom mečom vykonali kľatbu na všetkom, čo bolo v meste: na mužovi i žene, mladíkovi i starcovi, na býkovi, ovci i oslovi. Obidvom mužom, ktorí boli v krajine na výzvedách, Jozue nariadil: "Chodte do domu neviestky a vyvedte odtiaľ ženu i všetkých jej príslušníkov, ako ste jej pod prísahou sľúbili!" Mladí mužovia, vyzvedači, šli a priviedli Rachabu, jej otca i matku, jej bratov a všetkých jej príslušníkov. Tak doviedli všetkých jej príbuzných a umiestili ich vedľa izraelského tábora. Mesto však, i so všetkým, čo bolo v ňom, spálili ohňom. Len striebro, zlato a medené i železné náradie vložili do Pánovho pokladu. Ale neviestku Rachab a jej rodinu so všetkými príslušníkmi ponechal Jozue nažive a zostala medzi Izraelitmi až podnes, lebo ona ukryla poslov, ktorých vyslal Jozue do Jericha na výzvedy. Vtedy Jozue zaviazal

(ľud) touto prísahou: "Nech je zlorečený pred Pánom muž, ktorý by sa odvážil postaviť mesto Jericho! Za cenu prvorodeného syna bude klásť jeho základy a za cenu najmladšieho syna nasadzovať jeho brány!" (Joz 6, 15-26)

Prešovský profesor dogmatickej teológie Štefan Paločko píše, že „je nemysliteľné, že by Boh „prižmúril oči“ nad nejakým hriechom, alebo že by mohol do neba vstúpiť človek, ktorý nie je „až tak veľmi zlý“. Keďže Boh a hriech sa navzájom vylučujú, do neba môže vstúpiť jedine taký človek, ktorý nerobí absolútne žiadne hriechy“ (porov. Zj 21,27)“ Pretože „mzdou hriechu je smrť“ (Rim 6, 23) vo všetkých jej podobách: závislosť, utrpenie, hnev, závisť, slabosť, smäd a žiadostivosť, rozbroje, ľahostajnosť, beznádej, zúfalstvo,... všetko toto je ovocie hriechu a zla. Ak by boli aj v Nebi, nebolo by viac Nebo nebon, ale peklom... Ved' aké by to bolo vykúpenie, keby nás ponechalo otrokmi a ponúkalo by nám žiť naveky to, pod čím úpieme tu, na zemi? Jericho predstavuje hriech, ktorý musí byť bez kompromisov a úplne zanechaný. To je podstatná súčasť pokánia bez ktorej samé „skutky pokánia zostávajú neplodné a klamné“ (KKC 1430): „zanechanie hriechu, odvrátenie sa od zla spojené s odporom k zlým skutkom, ktorých sme sa dopustili“ (KKC 1431).

Kompromisy so zlom a hriechom, akákoľvek náklonnosť či zhovievavosť k nim má za cenu onú Jozuem predpovedanú smrť: tela i duše v Pekle (Mt 10, 28).

04

Izraelovi synovia sa prehrešili vierolomnosťou proti kľatbe. Achan totiž, syn Karmiho, syna Zabdiho, syna Zerachovho z Júdovho kmeňa, vzal niečo z prekliateho. Preto vzbíkol Pánov

hnev proti Izraelovým synom. Jozue vyslal niekoľko mužov z Jericha do Haia pri Bethavene, východne od Betela, a vravel im: "Chodte ta hore a preskúmajte kraj!" Mužovia vystúpili a preskúmali Hai. Potom sa vrátili k Jozuemu a povedali mu: "Nech nevystupuje všetok ľud! Stačí, keď na dobytie Haia vyťahne dve alebo tritisíc mužov. Neunúvaj tam všetok ľud! Veď ich je málo!" I vyťahlo tam z ľudu asi tritisíc mužov. Ale boli prinútení dať sa na útek pred haiským obyvateľstvom. Pritom Haičania z nich zabili asi tridsaťšesť mužov a prenasledovali ich od mestskej brány až po Sabarim. Padali ešte aj na svahu (pri úteku). Jozue si roztrhol odev a ležal tvárou na zemi pred Pánovou archou až do večera, on i starší Izraela, a sypali si prach na hlavu. Potom Jozue povedal: "Ach, Pane, Bože, prečo si previedol tento ľud cez Jordán, keď si nás vydal do rúk Amorejčanov, aby nás zničili? Kiežby sme sa boli rozhodli zostať na druhej strane Jordánu! Prosím, Pane, čo mám povedať, keď sa dal Izrael na útek pred svojím nepriateľom? Dozvedia sa to Kanaánčania i všetci obyvatelia krajiny, obrátia sa proti nám a vyhubia naše meno zo zeme. A čo ty urobíš pre svoje veľké meno?" Pán povedal Jozuemu: "Vstaň! Načo ležiš na tvári? Izrael zhrušil. Porušili moju zmluvu, ktorou som ich zaviazal: vzali niečo z prekliateho. Veď nielenže kradli, ale to aj ukryli a zaradili medzi svoje veci. Izraelovi synovia neodolajú svojim nepriateľom. Dajú sa na útek pred svojimi nepriateľmi, lebo zvolali na seba kľatbu. (Joz 7, 1-12)

Izraeliti po úžasnom víťazstve pri Jerichu zažívajú náhle presný opak: porážku, útek, smrť. Dôvod? Porušili zmluvu. A preto tak, ako oni voči Bohu, tak aj Boh voči nim... Ľudia hovoria, ako stále padajú, stále ich Diabol premáha, stále nedokážu žiť nebesky, zmeniť sa, polepiť sa. Ale ako by mohli, keď vo vnútri, v svojom vnútri, chovajú hada – „lebo znútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže,

vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, zlomyseľnosť, klamstvo, necudnosť, závišť, rúhanie, pýcha, hlúposť. Všetky tieto zlé vychádzajú znútra a poškvrňujú človeka.“ (Mk 7, 21-23)? Veď „nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým bude opovrhovať.“ (Mt 6, 24). „Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvom s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha“ (Jak 4, 4). Boh nás vyvolil byť bohmi, byť Jeho synmi a dcérami v sile a sláve detí Boha. Ak tým sme, naozaj a celí sme, potom „ste silní, Božie slovo ostáva vo vás a premožli ste Zlého“ (1 Jn 2, 14). Ale „ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska“ (1 Jn 2, 15). Taký človek redukuje kresťanstvo na „dodržiavanie“ a „praktizovanie“ niečoho. Pretože nepatrí Bohu, ale cíti sa patriť svetu, ostáva ponechaný „Kniežaťu sveta“ (porov. Jn 16, 11), ako si to sám zvolil. „Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrádza s mnou, rozhadzuje“ (Lk 11, 23), hovorí o týchto ľuďoch Ježiš.

05

Vstaň! Posväť ľud a povedz im: Posväťte sa na zajtrajšok! Lebo toto hovorí Pán, Izraelov Boh: Uprostred teba je prekliate, Izrael! Neodoláš svojim nepriateľom, kým neodstránite prekliate zo svojho streda. Ráno sa dostavte po svojich kmeňoch! A kmeň, ktorý označí Pán, nech predstúpi po rodoch! A rod, ktorý označí Pán, nech predstúpi po rodinách! A rodina, ktorú označí Pán, nech predstúpi po mužoch! Kto bude označený ako držiteľ prekliatej veci, nech je spálený ohňom - on i všetko, čo je jeho -, pretože prestúpil Pánovu zmluvu a dopustil sa ohavnosti v Izraeli." Ráno Jozue vstal a dal nastupovať Izraelu po kmeňoch. Označený bol Júdov kmeň. Potom dal nastúpiť Júdovým rodom a bol označený rod Zarchitov. Potom dal nastúpiť rodu

Zarchitov po rodinách a bol označený Zabdi. Nato dal nastúpiť jeho rodine po mužoch a bol označený Achan, syn Karmiho, syna Zabdiho, syna Zerachovho z Júdovho kmeňa. Tu povedal Jozue Achanovi: "Syn môj, vzdaj česť a chválu Pánovi, Izraelovmu Bohu! Priznaj sa mi, čo si urobil; nezamlčuj nič predou mnou!" Achan odvetil Jozuemu: "Áno, ja som sa prehrešil proti Pánovi, Izraelovmu Bohu. Tak a tak som to urobil. Videl som totiž medzi korisťou krásny plášť senaársky, dvesto šeklov striebra a zlatý jazyk o váhe päťdesiat šeklov. Zabažil som po tom i vzal som si to. Mám to ukryté v zemi v stane a striebro pod tým." Jozue vyslal poslov, bežali do stanu a bolo to ukryté v jeho stane a striebro pod tým! I vzali to zo stanu, priniesli to k Jozuemu a ku všetkým Izraelovým synom a položili to pred Pána. (Joz 7, 13-23)

Ľudia si tradične myslia zhruba toto: Že Pán Boh, aby sme to nemali také ľahké, vymyslel nejaké veci, ktoré nám zakázal alebo prikázal (a zvyčajne zakazuje to pekné a prikazuje to ťažké a nevábne). Ak to porušíme, urazí sa a nahnevá a zosiela na nás tresty. A tak Ho musíme uprosovať a chlácholiť a prosiť, až kým Ho neuprosíme a On sa nad nami nezľutuje a prestane nás stíhať za naše hriechy... A pretože Boh je nekonečne láskavý, dá sa to tak stále dookola... Božie slovo hovorí iné: Že „v Kristovi Boh zmieril svet so sebou a nepočítal ľuďom ich hriechy“ (2 Kor 5, 19) – lebo „neprišiel svet súdiť, ale svet spasť“ (Jn 12, 47). Hovorí, že hriech nie je problém preto, že by našťaval Boha a On nás za to trestal, ale v tom že Nebo je „svetlo“ a hriech je jeho opak, „tma“ „a súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo“ (Jn 3, 19-20). Hriech objektívne odporuje nášmu zbožšteniu v Sláve Otca. Preto Boh dnes hovorí Jozuemu: Čo plačeš a nariekaš? Miesto toho vstaň, odhaľ hriech a jeho príčinu a odstráň ho!

Problém nie je vo mne, že by sa ma musel ako svojho Boha uzmierovať a prosíkať! Problém je u vás, vo vás! Nájdite ho, odstráňte ho, obnovte zmluvu a veci budú zase fungovať. A to je veľmi pragmatický postoj a postup, na ktorý si musíme aj my navyknuť!

06

Jozue a celý Izrael s ním vzal Zerachovho syna Achana - (striebró, plášť a zlatý jazyk), i jeho synov a dcéry, jeho rožný dobytok, osly a ovce, jeho stan a všetko, čo bolo jeho - a zaviedli ich do údolia Achor. Potom Jozue povedal: "Pretože si nás priviedol do nešťastia, dnes uvrhne Pán do nešťastia teba." Všetci Izraeliti hádzali na neho kamene a keď ich ukameňovali, spálili ich. Potom naniesli na nich veľkú hromadu kamenia, ktorá jestvuje až dodnes. A Pánov prudký hnev prestal. Preto sa to miesto nazýva údolie Achor až dodnes. (Joz 7, 24-26)

Tri veci nám dnes tento krátky úryvok môže povedať: Po prvé, nehovorili sme včera, že „tresty [za hriechy] sa nemajú chápať ako určitý druh pomsty, ktorou Boh postihuje zvonku, ale skôr ako tresty vyplývajúce zo samej povahy hriechu“ (KKC 1472)? A nehovorí sa práve teraz o Božom „prudkom hneve“, ktorý vzplanul proti Izraelu? Hovorí – rovnako, ako my hovoríme o „zúrení živlov“ – a človek, ktorý sa postaví valiacej sa rieke, čelí jej „hnevu“, ktorý ho môže zmietnuť a zahubiť rovnako, ako ho môže niesť, ak sa pustí v lodi s jej prúdom. Božia vôľa je ako mocná rieka, ktorá tu je, aby nás niesla k životu, k úspechu, k radosti a pokoju podľa Boha, čiže najlepšie možné. Ale ak sa jej postavíme a vzdorujeme jej, potom sa premení na „hnev“, odporuje nám a stojí proti nám just ako tá rieka. Toto je jazyk, ktorému Izrael, národ pastierov a nie filozofov rozumel – a preto ho Boh používa. Časom, keď vyrastíme a začneme veci chápať, nastane čas aj na „pevný pokrm“ (porov. Hebr 5, 12). Po druhé, dnešný text je o dôslednosti. Ak

sa zlo nechá zakoreniť a rozvinúť, prinesie skazu a smrť. Štát, ktorý netrestá zločiny, spoločnosť, ktorá nezakročí proti šíreným nepravdám, ktorá sa nepostaví zlu a úpadku a nespravodlivosti, rodičia, ktorí ospravedlňujú zlé správanie a konanie svojich detí, všetko toto časom prinesie trpké a bolestivé ovocie. Platí to o zle a hriechu všeobecne. A tak sa nedivíme, že aj Jozue a Izrael berú tento prípad smrteľne vážne. Tretia vec je zodpovednosť. Nikde ani zmienka o tom, že by Achan a jeho klan nejako namietali proti osudu, ktorý ich čakal. Vedeli, čo robia – ale prepadli „baženiu“, žiadostivosti po veciach sveta. Vedeli, aký je následok takéhoto konania, hoci sa nádejali, že im to nejako prejde. Lenže ako neskôr povie v podobnej situácii Peter, „neluhal

si ľudom, ale Bohu“ (Sk 5, 4)! Teraz, vo vedomí toho, čo urobil, prijíma aj následok svojho konania. Uvažovali ste niekedy, prečo sa u nás trestu smrti hovorí „poprava“, čiže náprava? V pozadí je presne takáto viera, že ak človek prijme následky svojho zlého konania ako formu pokánia s prosbou o odpustenie hriechov, síce stratí svoj život na tomto svete, ale „zachráni si ho pre večný život“ (Jn 12, 25), pretože „Boh je dobrotivý a milosrdný a odpúšťa viny“ (Sir 2, 13). Neberme hriech na ľahkú váhu, nehovorme, že však to je len taká maličkosť, také bežné a všedné, bezmála normálne. A ak sa pre ten istý hriech v našom živote dejú zlé veci, neobviňujme Boha a nevolajme, že prečo nás trestá. Radšej odstráňme hriech, aby sme mohli žiť!

	Čičava	Komárany	Merník
	Svätý hieromučeník Teodot, kerynejský biskup		
Po 2.3.		17.00 spoveď 18.00 LVPD + Michal (r. Kovčová)	
Ut 3.3.	Svätí mučeníci Eutropios a jeho spoločníci Kleoník a Bazilisk		
St 4.3.	Prepodobný otec Gerasim od Jordána		Zdržanlivosť od mäsa
Št 5.3.	Svätý mučeník Konón		
	Štyridsiati dvaja svätí mučeníci z Amoria		Zdržanlivosť od mäsa
Pi 6.3.	16.30 spoveď 18.00 LVPD + Marta, Andrej (r. Tkáčová)		
So 7.3.	Tretia pôstna sobota – tretia zádušná; Svätí hieromučeníci v Chersone		
	11.00 Zádušná liturgia	9.45 Parastas s hramotami	7.45 spoveď 8.30 Zádušná liturgia
Ne 8.3.	Tretia pôstna nedela – Križupoklonná Prepodobný otec a vyznávač Teofylakt, nikomédijský biskup		
	9.15 * ZBP Dušan ml. (r. Vileničová)	7.30 na úmysel	11.00* za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete